

Postanowienie z dnia 20 marca 2007 r.

II PZ 6/07

Skarga kasacyjna wniesiona przez radcę prawnego będącego pełnomocnikiem pracownika jako przedstawiciel związku zawodowego (art. 465 § 1 k.p.c.) podlega opłacie na zasadach określonych w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

Przewodniczący SSN Zbigniew Hajn (sprawozdawca), Sędziowie SN: Roman Kuczyński, Herbert Szurgacz.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 marca 2007 r. sprawy z powództwa Zdzisława S. przeciwko Pogotowiu Opiekuńczemu w P. o wynagrodzenie i przywrócenie do pracy, na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2006 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e

Postanowieniem z 20 grudnia 2006 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu po rozpoznaniu sprawy z powództwa Zdzisława S. przeciwko Pogotowiu Opiekuńczemu w P. o wynagrodzenie i przywrócenie do pracy, na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 22 września 2006 r. [...] odrzucił skargę kasacyjną powoda. Sąd wskazał, że powód był reprezentowany przez Związek Nauczycielstwa Polskiego-Oddział w P. Skarga kasacyjna została sporządzona i podpisana przez radcę prawnego Andrzeja C. Skarżący nie uiścił opłaty od skargi kasacyjnej. W ocenie Sądu powód wnosząc tę skargę powinien był uiścić opłatę podstawową. Wynika to z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r., Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm. (powoływana dalej jako „u.k.s.c.”), który stanowi, że obowiązku uiszczenia kosztów sądowych nie mają: pra-

ownik wnoszący powództwo lub strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem art. 35 i 36 tej ustawy, oraz z art. 35 ust. 1 u.k.s.c., zgodnie z którym w sprawach z zakresu prawa pracy pobiera się opłatę podstawową w kwocie 30 zł wyłącznie od apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Wobec tego, zgodnie z art. 130² § 3 k.p.c. skargę kasacyjną powoda, jako pismo podlegające opłacie, wniesione przez radcę prawnego i nieopłacone należało odrzucić bez wezwania o uiszczenie opłaty.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości powód. W uzasadnieniu zażalenia pełnomocnik skarżącego podniósł, że fakt oczywistej reprezentacji powoda przez związek zawodowy - pomimo jednoznacznych w tej mierze sformułowań zawartych w skardze kasacyjnej - został przez Sąd Okręgowy pominięty. Tymczasem, zgodnie z przepisem art. 96 ust. 1 pkt 8 u.k.s.c., obowiązek uiszczenia kosztów sądowych nie dotyczy inspektora pracy oraz związków zawodowych w sprawach z zakresu prawa pracy. Zwolnienie to nie zostało ograniczone żadnym zastrzeżeniem, a zatem nie ma znaczenia, czy związek zawodowy (inspektor pracy) występuje w sprawie „własnej” bezpośrednio jako strona, czy też działa w imieniu pracownika.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący trafnie podnosi, że zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 8 u.k.s.c. nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych inspektor pracy oraz związki zawodowe w sprawach z zakresu prawa pracy. Pełnomocnik skarżącego nie wziął jednak pod uwagę art. 2 ust. 2 u.k.s.c., stanowiącego, że do uiszczenia kosztów sądowych obowiązana jest strona, która wnosi do sądu pismo podlegające opłacie lub powodujące wydatki, chyba że ustawa stanowi inaczej. Z przepisu tego wynika, że zwolnienie od uiszczenia kosztów sądowych może dotyczyć jedynie strony postępowania. Pojęcie strony używane w ustawie o kosztach sądowych ma znaczenie autonomiczne, nadane mu w art. 7 ust. 1, szersze od pojęcia strony w kodeksie postępowania cywilnego. Przepis ten stanowi bowiem, że stroną w rozumieniu ustawy jest każdy uczestnik postępowania sądowego, w tym także świadek, biegły i tłumacz. To specjalne pojęcie strony nie obejmuje jednak związku zawodowego, w sytuacji, w której jego przedstawiciel jest pełnomocnikiem pracownika na podstawie art. 465 § 1 k.p.c. W takim przypadku stroną, która wnosi do sądu pismo podlegające opłacie lub powodujące

wydatki w rozumieniu art. 2 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 1 u.k.s.c., jest bowiem pracownik, będący mocodawcą tego przedstawiciela. Należy też podkreślić, że - wbrew przekonaniu autora zażalenia - pełnomocnikiem pracownika w świetle art. 465 § 1 k.p.c. nie jest związek zawodowy, lecz przedstawiciel związku zawodowego umocowany przez pracownika. Status strony wnoszącej do sądu pismo podlegające opłacie lub powodujące wydatki związek zawodowy uzyskuje bowiem wówczas, gdy spowoduje wszczęcie postępowania w sprawach z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych albo wstąpi do toczącego się postępowania, co wymaga złożenia sądowni przez tę organizację wyraźnego oświadczenia (art. 462 w związku z art. 61-63 k.p.c.). Natomiast art. 465 § 1 k.p.c. przyznaje pracownikowi (lub ubezpieczonemu) szczególne prawo rozszerzenia kręgu pełnomocników procesowych, których może umocować do występowania w jego sprawie, w porównaniu z ich kręgiem wskazanym w art. 87 k.p.c., o przedstawiciela związku zawodowego, inspektora pracy albo pracownika zakładu pracy, w którym mocodawca (pracownik, ubezpieczony) jest lub był zatrudniony. Nie przekształca to jednak tych pełnomocników w strony w rozumieniu art. 2 ust. 2 i 7 ust. 1 u.k.s.c. Wobec tego należy stwierdzić, że skarga kasacyjna sporządzona przez pełnomocnika pracownika - radcę prawnego, będącego przedstawicielem związku zawodowego w rozumieniu art. 465 § 1 k.p.c., podlega opłacie na zasadach określonych w art. 35 ust. 1 u.k.s.c.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.

=====